

ILMAILU

NUMERO 6-7 1971 | 34. VUOSIKERTA

ILMAILU

KESÄ—HEINÄKUU 1971
PÄÄTOIMITTAJA: JYRI RAIVIO
ILMOITUKSET,
TILAUKSET JA
OSOITTEENMUUTOKSET:
ANNELI VUORINEN
ULKOASU:
KALERVO KATAJAVUORI &
LAURI TÖRHÖNEN
TOIMITUS JA KONTTORI:
MALMIN LENTOASEMA HELSINKI
70, PUH. 378 077
PANKIT: KOP, PYP
POSTISIIRTOTILI 6333-5
ILMESTYY KUUKAUDEN PUOLI-
VÄLISSÄ. AINEISTON SISÄÄN-
JÄTTÖAIKA SEURAAVAAN
NUMEROON PÄÄTTYVÄ EDELLI-
SEN KUUKAUDEN 15. PNÄ.
TILAUSHINNAT V. 1971
20 MK/VSK, POHJOISMAIDEN
ULKOPUOLELLE 26 MK/VSK.
ILMAILUKERHOJEN JÄSENIILTÄ
15 MK/VSK.
IRTONUMEROT: 2:00 (OVH.),
ILMOITUSHINNASTO SAATA-
VISSA LEHDEN KONTTORISTA.
JULKAISIJA SUOMEN ILMAILU-
LIITTO — FINLANDS
FLYGFÖRBUND R.Y.
TOIMITUSNEUVOSTO:
JAAKKO JAHNUKAINEN (PUH.JOHT.)
PENTTI O. HEIMOLAINEN
BÖRJE HIELM
AARNO KARESMA
TUOMAS KARHUMÄKI
KAI R. LEHTONEN
JYRKI LOIKKANEN
OTSIKOT: SUOMEN TYPOGRAFI
PAINO:
TAMPEREEN KIRJAPAINO-OY
OFFSETPAINO

Sisällys

- 3 Mielipiteitä
- 4 Valtiovarainvaliokunnalle
- 5 Verolle pantuja
- 6 Jaskan kesätyypit: ST-10
Diplomate
- VESILENTOKESÄ 71
- 10 Suomalaiset vesikoneet
- 12 Mylly ja myllyn muovikel-
luke
- 14 Farssi nimeltä Helsingin
vesilentosatama
- 15 Vesikoneiden
tankkauspaikat
- 16 Calif — sarja kovia
italialaiskoneita
- 18 Laskuvarjourheilu
verrattuna muihin ilmailun
muotoihin
- 20 Hawk Commander — tuhti
lintu Aero Commanderilta
- 22 Stensvikin masto — uusi
suureste Helsingin
lähestymisalueella
- 24 Superhuiska
- 26 Ilmailun uutisia
- 29 Flying Finland
- 30 Lentoturvallisuutta:
Sääpalvelun salaiset jaksot
- 32 Pienoinen mallimies Börje
Hielm
- 34 Radiolennokkiluokat
- 36 Rissalan rasakat ylätuulet
- 38 Itä ja länsi
- 40 Avaruutta
- 41 Pienoista mallipuhetta
- 44 Nyytiset

KANSI: KESÄ AVAA RAJATTO-
MASTI MAHDOLLISUUKSIA TIE-
TYLLE RODULLE PILOOTTEJA,
VESIKONELENTÄJILLE, JOIDEN
EI SUOMESSA TARVITSE KARSIA
LASKUPAIKKOJEN PUUTTEESTA.
VIKONLOPPUMATKA KESÄMÖ-
KILLE, KALAREISSU PIKKUJAR-
VILLE LAPPIN, SUOMI ON TAI
AINAKIN SEN PITÄISI OLLA VE-
SILENTÄMISEN LUVATTU MAA;
VESILENTÄMISESTÄ LISÄÄ
TEKSTIÄ ALKAEN SIVULTA 10. —
KUVASSA CESSNA SUPER 150
PÄRSKYTTÄMÄSSÄ VETTÄ LAS-
KUKIIDOSSA.

Verolle pantuja

6. 6. 1971 astui Suomessa voimaan laki, jonka mukaan alle 1.600 kiloa painavat moottorilentokoneet ovat verolle pantuja. Vero on 15 % liikevaihtoveron lisävero, jonka lisäksi pikkukoneiden ostajien rasitukseksi tulee vielä 1,9 % suuruinen tasausvero. Molemmat verot ovat voimassa kuluvan vuoden loppuun.

Peruste liikevaihtoveron lisäverolaille ja tasausverolaille oli maamme huolestuttavan suureksi paisunut vaihtotaseen vajaus. Antaessaan lakiesityksiään eduskunnalle hallitus totesi tämän vajauksen merkittäväksi kasvattajaksi ns. kalliit kestokulutushyödykkeet, joiden listalla ensimmäisenä oli verottajan vanha lemmikkikohte auto ja joiden listaan nyt siis ensimmäistä kertaa otettiin myös yleisilmailun pikkukone.

Mitä alle 1.600-kiloisten moottorikoneiden verottaminen sitten vaikuttaa maamme vaihtotaseeseen ja mitä se toisaalta vaikuttaa yleisilmailuumme?

Vaihtotaseeseen sen vaikutus on mitätön. Viime vuonna tuotiin maahan 76 uutta lentokonetta, joiden arvo oli yhteensä n. 55 milj. markkaa. Näistä oli 62 alle 1.600-kiloisia moottorikoneita, joiden yhteisarvo kuitenkin oli vain 3.65 milj. markkaa. Vaihtotaseen vajaus viime vuonna taas oli kaikkiaan 961.6 milj. markkaa.

Yleisilmailuumme veron vaikutus on varsin haitallinen. Se nostaa lentotuntihintoja ja painaa jo ennestäänkin tiukalla olleet pienyritykset, vuokraustoiminnan harjoittajat ja lentokoulut sekä moottorilentotoimintaa harrastavat kerhot erittäin ahtaalle. Kustannusten nousu vaikeuttaa kevytkoneiden hyötykäyttöä esim. pölytys- ja kulutorjuntalentotoiminnassa ja saattaa aiheuttaa irtisanomisia alan työntekijöille. Pienkoneiden verottaminen estää lentokaluston uusiutumista ja voi tätä kautta pitemmällä tähtäimellä vaikuttaa myös lentoturvallisuuteen.

Suomalaisella yleisilmailulla on nyt ilmeisesti edessään jonkinlainen rospuuttokausi, joka kestää ainakin sen kuusi kuukautta, minkä verolait ovat voimassa. Vuoden vaihteessa verotusasia tulee uudelleen esiin ja sitä ennen olisi mahdollisimman pontevasti saatava päättävälle elimelle selväksi se, että ne muutama kolikot, jotka valtio yleisilmailun verottamisella saa eivätkä vastaa niitä haittoja, jotka vero tälle nopeasti kehittyvälle ja monessakin mielessä tärkeälle toiminnalle aiheuttaa.

Suomen Ilmailuliitto r.y. toi omalta osaltaan kantansa kevytkoneiden verottamiskysymyksessä esiin jo ennen verolakien säätämistä eduskunnan valtiovarainvaliokunnalle jättämässään kirjelmässä, joka on kokonaisuudessaan julkaistu viereisellä sivulla. Kirjelmässä esitetyistä näkökohdista lienevät kaikki suomalaisen yleisilmailun tulevaisuudesta kiinnostuneet yksimielisiä.

VALTIOVARAINVALIOKUNNALLE

Sen johdosta, että toukokuun 14 päivänä annettu hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi eräistä tavaroista suoritettavasta liikevaihtoveron lisäverosta pyrkii lakiesityksen 3 §:n 4 kohdan osoittamalla tavalla saattamaan lisäverotuksen piiriin moottorilentokonetyypit, joiden suurin sallittu lentopaino on enintään 1.600 kg, pyytää Suomen Ilmailuliitto r.y. Kunnioittaen esittää seuraavaa:

Samalla kun maamme siviili-ilmailu säännöllisen lentoliikenteen osalta on yleisesti katsottu maailman eturiviin kuuluvaksi, kamppailee muu osa siviili-ilmailustamme suurten taloudellisten vaikeuksien kanssa. Vuonna 1970 rekisteröitiin maassamme 76 uutta ilma-alusta yhteisarvoltaan noin 55 milj. markkaa. Näistä oli alle 1.600 kg:n lentopainoisia moottorilentokoneita 62 kappaletta, yhteisarvoltaan noin 3,650 milj. markkaa. Sanotusta 62 kappaaleen konemäärästä tuli yksityiskäyttöön ainoastaan yksi kappale. Muu osa näistä koneista on rekisteröity ansiolento- tai koulutuslentokäyttöön ja koneiden omistajina ovat kaupalliset lentoyritykset ja lentokerhot.

Muu kuin säännöllisen lentoliikenteen piiriin kuuluva siviili-ilmailutoiminta käsittää lentokoulutus-, sairaus-, tilaus-, etsintäpalvelu- ja pölytyslentotoiminnan sekä kelirikkoaikana posti- ja rahtilentotoiminnan. Tämä toiminta on valtaosiltaan tapahtunut nimenomaan moottorilentokoneilla, joiden suurin sallittu lentopaino on enintään 1.600 kg. Edelleen voidaan todeta, että vuosien 1969—1970 aikana ovat pienkoneemme Oulun- ja Lapin läänissä suorittaneet kansantaloudellisesti merkittävää työtä kulontorjunta- ja valvontalentojen muodossa. Nämä lennot edustavat lentotuntimäärältään yhteensä noin 2.500 tuntia.

Jotta tällainen yleishyödylliseksi katsottava toiminta olisi vastaisuudessa mahdollista ja sitä voitaisiin kehittää tarkoituksenmukaisella tavalla, tulisi

nyt käsiteltäviä pienkonehankintoja käsitellä valtakunnallisesti tärkeinä investointeina.

Mitä tulee hallituksen esitykseen Eduskunnalle tasausverolaiksi, toteamme, että edellä sanotut perusteet ovat sovellettavissa myös tasausverolakiesityksen johdosta omaksumaamme kantaan. Lisäksi kiinnitämme valiokunnan huomion siihen, että kaikki ilmailuvälineet lentokoneet, helikopterit, purjelentokoneet, laskuvarjot ja niiden osat ja tarvikkeet joudutaan tuomaan ulkomailta, koska vastaavien alojen kotimaista teollisuutta ei tällä hetkellä ole. Tasausverolakiesityksen päämäärät, kysynnän suuntaamista kotimaiseen tuotteeseen, eivät näin ollen voi toteutua pelkän rajoittamisen kautta.

Koska moottorilentokoneita, joiden suurin sallittu lentopaino on enintään 1.600 kg, ei nyt esitetyllä perusteella voida lukea kuuluviksi lakiehdotuksen 3 §:n piiriin, ja koska näiden tuonnissa edustama kaupallinen arvo on vähäinen, mutta lakiesityksen mukainen lisäverotuksen toteuttaminen vaikuttaisi erittäin haitallisesti jo muutenkin taloudellisissa vaikeuksissa olevaan pienkoneilmailuumme sekä koska tasausverolakiesityksen tarkoittamia päämääriä ei voida saavuttaa ilmailualan tarvikkeisiin kohdistetuilla veronkorotuksilla, esittää Suomen Ilmailuliitto r.y. kunnioittaen, että valtiovarainvaliokunta ryhtyisi toimenpiteisiin eräistä tavaroista suoritettavasta liikevaihtoveron lisäverosta annetun lakiesityksen 3 §:n 4 kohdan sekä tasausverolakiesityksen 3 §:n ryhmänimikkeen 27.10 ryhmä 88 ja ryhmä 97 poistamiseksi kokonaan lakiesityksestä.

Helsingissä toukokuun 26 päivänä 1971

SUOMEN ILMAILULIITTO r.y.

Olavi Rautio
varapuheenjohtaja
Reino Kronholm
toiminnanjohtaja